

○ คำพิพากษา^(ฟ้องตรง)

(୩. ତତ୍ତ୍ଵ)

គឺមាយលេខាំទាំងពីរ ឬបានក្រោមគឺមាយលេខណ៍ទៅ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลาปักครองสูงสุด

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง นายสุทธิ ศิลമัย ผู้พ้องคิด
สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่ ๑
คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ที่ ๒
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๓

เรื่อง คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในอำนาจศาลปกครองสูงสุด

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาลับ ที่ ๓๐๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๘ ลงโดยไม่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยกล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดวินัยในกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ต่อสูนและพิจารณาตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๐๙ - ๒ - ๑๗๑/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๔ - ๒ - ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ โดยมีความเห็นและมติเป็นเอกฉันท์ว่า กรณีผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้ง ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ดำเนินการสอบราคาจ้างด้านประชาสัมพันธ์ตามโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว “ไทรประธาตุ พลีาสมเมืองลุง มุ่งทะเลตรัง” ของศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕

/และที่แก้ไข...

และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเป็นการกระทำที่มีขอบด้วยประกาศศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช เรื่อง การสอบราคาจ้างด้านประชาสัมพันธ์ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เอกสารสอบราคาจ้าง เลขที่ ๒/๒๕๖๔ แบบท้ายประกาศสอบราคา และหลักเกณฑ์ ตามหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ ๙๙ (กwp) ๑๓๐๕/ว ๗๒๘๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ อันเป็นการใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เป็นเหตุให้คุณยการท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นส่วนราชการได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบาย ของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการ ทางผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่อว่าเป็นผู้ประพฤติชัวอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๕ วรรคสอง มาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๘๗ และมาตรา ๘๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่ง อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในประกาศมูลคั่งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔ มีมติให้ลงโทษลغوผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำวินิจฉัย เรื่องดำเนินคดี ๕๘๑๐๘๓ เรื่องแดงที่ ๐๐๕๕๑๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ที่ ๙๙ (กwp) ๑๓๐.๓.๓/๖๑ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว เนื่องจากในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเคยถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ ๖๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่ง ที่ ๑๕๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๐ ผลการสอบสวนปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำการทางวินัย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กลับมีเหตุอันควรสงสัยจากการสอบสวนข้อเท็จจริงของจังหวัดนครศรีธรรมราชว่า นายภักดี ตลีจิตร ในฐานะกรรมการเปิดของสอบราคา มีพฤติกรรมกระทำการแก้ไขราคาที่เสนอของบริษัท สามารถมัตติมีเดีย จำกัด อันเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติรับไว้พิจารณา และได้ตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว ต่อมา คณะกรรมการไต่สวน พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่ปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอให้รับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการ ตามข้อกล่าวหา ข้อกล่าวหาไม่มีมูล เห็นควรให้ข้อกล่าวหาดังกล่าวไป กรณีจึงหมายความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีเหตุอันควรสงสัยต่อผู้ฟ้องคดีแล้ว การไต่สวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้ เพิ่มเติมจึงถือเป็นการไต่สวนโดยมิชอบ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามความเห็นของ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการได้ส่วนย่อไม่ชอบด้วยกฎหมาย และคำสั่งของผู้อุทธรณ์คดีที่ ๑ ที่ผูกพันตามมติของผู้อุทธรณ์คดีที่ ๓ ย่อไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่นกัน ประกอบกับการดำเนินคดีอาญา ผู้ฟ้องคดีกับพวก นั้น ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช มีคำพิพากษา คดีหมายเลขคดีที่ ๑๕๘๙/๒๕๖๗ คดีหมายเลขคดีที่ ๘๘๐/๒๕๖๐ ว่า จำเลยที่ ๒ (นายวักดี ตึงจิตร) และจำเลยที่ ๓ (นางสาวเกศร แป้นสุวรรณ หรือทศพร้อม) ร่วมพิจารณาแผนงานที่มีการเสนอเพิ่มเติม และมีการเจรจา ต่อรองราคากับบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และร้านไข่นุยพิคเจอร์ จนกระทั่งผู้แทนของ บริษัทดังกล่าวลดราคาประมูลลงมาต่ำกว่าร้านไข่นุยพิคเจอร์ จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นกรรมการเปิดซองประมูลราคา พิจารณาแล้วมีความเห็นให้บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ชนะการประมูล และเสนอให้จำเลยที่ ๑ (ผู้ฟ้องคดี) พิจารณาและลงชื่อในสัญญาดังกล่าวนั้น มีผลให้ทางราชการใช้เงินในการทำสัญญาจ้างลดลงกว่าเดิม การกระทำของจำเลยทั้งสาม จึงไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ อันเป็นองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ เมื่อการกระทำของจำเลยทั้งสามไม่ครบองค์ประกอบความผิดดังกล่าว การกระทำ ของจำเลยทั้งสามจึงไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ อีก ต่อมา ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขคดีที่ ๒๐๐๑/๒๕๖๐ คดีหมายเลขคดีที่ ๒๖๒/๒๕๖๑ ในประเด็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ ว่า เมื่อไม่ปรากฏว่า จำเลยทั้งสามแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือไม่ปรากฏว่าทุจริต จำเลยทั้งสามจึงไม่ได้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบกับการที่จำเลยทั้งสามทำผิดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ไม่ใช่ข้อสาระสำคัญอันทำให้คุณสมบัติหรือเงื่อนไขถึงขนาดทำให้การสอบราคาต้องยกเลิกไป และการที่จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ เสนอให้เรียกบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และร้านไข่นุยพิคเจอร์มาเจรจาก่อน ทำให้การสอบราคาปรับลดลง หักไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ ได้แก้ไขราคาทำให้ส่วนราชการเสียหายอย่างไร หักพฤติกรรมที่ตัวแทนร้านไข่นุยพิคเจอร์ ขอตรวจสอบราคาในการสอบราคาตามเอกสารฉบับมีข้อสงสัยใดๆ ย่อซึ่งให้เห็นว่าได้จัดให้มี การแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และไม่ได้อื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายได้ให้เป็นผู้มีสิทธิ ทำสัญญา ดังนี้ แม้การกระทำของจำเลยทั้งสามจะเป็นการมีปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ อยู่บ้าง ซึ่งเป็นเรื่องที่จำเลยทั้งสามเสียงต่อโถทางวินัยเอง แต่การกระทำดังกล่าวไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และไม่เป็นความผิด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีจากการรับฟังข้อเท็จจริงของศาลอุทธรณ์ภาค ๔ จึงเห็นได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดี มีได้มีเจตนาทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการที่จะนำไปสู่ฐานความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

/จึงไม่มี...

จึงไม่มีข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอที่จะเป็นฐานในการออกคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งสำเนาคำพิพากษาดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการใช้คุลpinij ที่ไม่สอดคล้องกับพยานหลักฐาน และข้อเท็จจริง จึงเป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับผู้ฟ้องคดีกระทำการเพียร เล็กน้อยที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัด แต่การไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว ไม่ปรากฏว่าก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือมีเจตนาทุจริต เป็นเพียงการไม่ปฏิบัติหน้าที่ ให้เป็นไปตามระเบียบทองทางราชการท่านนั้น ซึ่งเกิดจากข้อจำกัดหลายประการ เช่น จำนวนบุคลากร ความรู้ความสามารถในการจัดซื้อจัดจ้าง และระยะเวลาในการใช้งบประมาณ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกระทำการของผู้ฟ้องคดียอมเกิดประโยชน์มากกว่าผลเสีย และเป็นเรื่องของข้าราชการที่ดีพึงปฏิบัติ มิใช่ยึดติดอยู่กับกฎระเบียบข้อบังคับเสมอไป โดยจะต้องพิจารณาเป็นเรื่องๆ ไป ดังนั้น คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ลับ ที่ ๓๐๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องเสีย สิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่น ไม่ได้รับเงินเดือน ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ไม่ได้รับ การพิจารณาความดีความชอบอื่นๆ ไม่ได้ตำแหน่งบำนาญเมื่อเกษียณอายุราชการ และยังมีผล ทางด้านจิตใจ ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ไม่มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ราชการ และได้รับ ความอับอายถูกดูหมิ่นเกลียดชัง

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ลับ ที่ ๓๐๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

๒. เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่องดำที่ ๕๘๑๐๘๓ เรื่องแดงที่ ๑๐๕๕๑๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่ให้ยกอุทธรณ์

๓. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๐๘ - ๒ - ๑๗๑/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๘๔ - ๒ - ๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๙

๔. ให้คืนสิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า การดำเนินคดีอาญาเป็นการดำเนินการเพื่อนำตัว ผู้กระทำการอาชญากรรมลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นมาตรการทางกฎหมายที่กระทบ ต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลโดยตรงอย่างรุนแรง ดังนั้น การพิจารณา คดีอาญาของศาลยุติธรรมจึงต้องเข้มงวดในการพิสูจน์ความผิดของจำเลย โดยโจทก์จะต้องอ้าง พยานหลักฐานและนำสืบความพิเศษของจำเลยต่อศาลให้ปรากฏอย่างชัดเจนจนปราศจากข้อสงสัย ศาลจึงจะพิพากษาลงโทษจำเลยได้ หากปรากฏข้อสงสัยว่าจำเลยได้กระทำการใดที่ไม่ปฏิบัติอาญาจริงหรือไม่

/แม้เพียงเล็กน้อย...

แม้เพียงเล็กน้อย ศาลก็จะยกประโภชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลยตามมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ส่วนกระบวนการดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเป็นกระบวนการไต่สวน ซึ่งจะเริ่มต้นจากการมีมีมูลว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการผิดทางวินัย เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุพิจารณาแล้ว อาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยอาศัยพฤติกรรมแห่งกรณีว่าเป็นการกระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรงหรือไม่ ประการใด โดยโทษทางวินัยเป็นเพียงมาตรการทางปกครองซึ่งมีความรุนแรง น้อยกว่าโทษทางอาญา กระบวนการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการจึงมีความเข้มงวดน้อยกว่า การดำเนินคดีอาญา โดยกฎหมายกำหนดให้เป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณา ดำเนินการตามความเหมาะสมของระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การดำเนินการทางวินัย และการดำเนินคดีอาญาจึงมีความมุ่งหมายและกระบวนการที่แตกต่างกัน ผลของการดำเนินการทางวินัยจึงไม่จำต้องสอดคล้องหรือถือตามผลการดำเนินคดีอาญา ดังนั้น อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๘ จึงไม่จำต้องรับฟังผลคดีอาญาแต่อย่างใด ประกอบกับมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า ส่วนราชการเมื่อได้รับรายงานและเอกสารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องปฏิบัติอย่างใดต่อไป โดยกฎหมายดังกล่าวมิได้เปิดโอกาสให้ส่วนราชการใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ย่อมมีโทษทางวินัยหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ตามมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว เมื่อกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ชี้มูลความผิดว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งมีโทษทางวินัย คือ ปลดออกหรือไล่ออก แต่เนื่องจากฐานความผิดของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดเกี่ยวกับการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งคณะกรรมการต้องมีตามหนังสือสำนักเลขานธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ให้ปรับปรุงติดคณะกรรมการต้องมีวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ โดยกำหนดให้การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้ว มาคืนหรือมีเหตุอันควรประณีประการอื่นไม่เป็นเหตุผลหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและติดคณะกรรมการต้องมีวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๓ โดยปลดกระวางการท่องเที่ยวและกีฬา จึงมีมติقرارลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ต่อมาก็ต้องมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยปลดกระวางการท่องเที่ยวและกีฬาได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ลับ ที่ ๓๐๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๘ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงขอบคุณ ด้วยกฎหมายแล้ว ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ใน การพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามคำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณี และเอกสารหลักฐานโดยถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นธรรมแล้ว ตามคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่องดำที่ ๕๙๑๐๘๓ เรื่องแดง ที่ ๐๐๔๕๑๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ จึงขอถือเอาคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวเป็นคำให้การแก้คำฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการต่อส่วนข้อเท็จจริง ตามขั้นตอนที่กฎหมายและระเบียบกำหนด การวินิจฉัยข้อเท็จจริงเป็นไปตามพยานหลักฐาน ที่ปรากฏในรายงานและสำนวนการต่อส่วนซึ่งสามารถพิสูจน์ความผิดทั้งทางวินัยและทางอาญา แก่ผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น มติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลจะพิพากษา หรือมีคำสั่งตามคำขอท้ายฟ้อง ซึ่งจากการต่อส่วนข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้อันมัติและลงนาม ในประกาศสอบราคาจ้างด้านประชาสัมพันธ์ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว “ให้พระราชบุตร พลารามเมืองลุง มุ่งทะเตอร์รัง” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามประกาศศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ โดยกำหนดระยะเวลา การขอรับเอกสารสอบราคาตั้งแต่วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ และกำหนดระยะเวลาอีกสองเอกสารสอบราคาตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ ๙๙ (กwp) ๑๓๐๕/ว ๗๒๙๙ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่กำหนดว่า “วันปิดการรับของสอบราคา จะต้องกำหนดห่างจากวันเริ่มต้นการรับของสอบราคาไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน” แต่ประกาศสอบราคา ตั้งกล่าวกำหนดวันเริ่มต้นการรับของสอบราคาไว้ในวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ และกำหนด วันปิดการรับของสอบราคาในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ซึ่งห่างกันเพียง ๓ วัน และปรากฏว่า การขอรับเอกสารสอบราคาในช่วงระหว่างวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ไม่มีผู้สนใจรายไดมาติดต่อขอรับเอกสารสอบราคา แต่ในช่วงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ซึ่งล่วงเลยระยะเวลาการขอรับเอกสารสอบราคาแล้วกลับมีผู้สนใจมาติดต่อ ขอรับเอกสารสอบราคา จำนวน ๔ ราย คือ (๑) บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด (๒) บริษัท เบอร์ต อายวิวส์ จำกัด (๓) ร้านไข่นุยพิกเจอร์ และ (๔) ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส.ที.เอฟ.บิสซิเนส กรุ๊ป ต่อมา วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ปรากฏว่ามีผู้มายื่นของสอบราคาในโครงการดังกล่าว จำนวน ๓ ราย คือ (๑) บริษัท แจ๊ส คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด (๒) บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และ (๓) ร้านไข่นุยพิกเจอร์ ซึ่งจากการต่อส่วนพยานบุคคลรายนายเนติบัญชร ชุนรักษ์ เจ้าหน้าที่พัสดุ สังกัดสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้ถ้อยคำว่า พยานเป็นผู้กรอกรายละเอียดในบัญชีผู้รับเอกสารว่าเป็นของผู้ใด ซึ่งสกุลอะไร และวัน เดือน ปี

/ที่ขอรับ...

ที่ขอรับ ในวันที่ ๒๘ กรกฏาคม ๒๕๔๘ ปรากฏว่ามีผู้มายื่นของสอบราคาในโครงการดังกล่าว จำนวน ๓ ราย ส่วนรายนายพิชญา หรือพิทยา วรรณทอง พยานไม่ได้รับของสอบราคาไว้ เนื่องจากเอกสารไม่ครบถ้วน จากนั้น พยานได้มอบของสอบราคากองทั้ง ๓ ราย ให้ผู้ฟ้องคดี เก็บรักษาไว้ ส่วนนางสาวพนิดา อรุณสกุล เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๗ สังกัดสำนักงานจังหวัด นครศรีธรรมราช และนายสุรเชษฐ์ ติระคมน์ นิติกรเชี่ยวชาญ สำนักมาตรฐานการจัดซื้อจัดจ้าง ภาครัฐ กรมบัญชีกลาง ให้ถ้อยคำสอบคล้องกันว่า การรับเอกสารสอบราคากองทั้ง ๔ ราย ไม่เป็นไปตามประกาศสอบราคาฯ เนื่องจากมารับเอกสารสอบราคายield กำหนดระยะเวลา ที่กำหนดไว้ในประกาศ และจากการตรวจสอบบันทึกการรับของสอบราคากองทั้ง ๔ ราย ไม่เป็นไปตามประกาศสอบราคากองทั้ง ๔ ราย ไม่เป็นไปตามเอกสารแบบท้ายประกาศสอบราคากองทั้ง ๔ ราย ข้อ ๖.๓ (๑) เนื่องจากมีผู้ที่ไม่มีรายชื่อเป็นผู้รับของสอบราคากองทั้ง ๔ ราย แต่ได้มายื่นของสอบราคากองทั้ง ๔ ราย คือ นายพิทยา และบริษัท แจ๊ส คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด ซึ่งเจ้าหน้าที่จะต้องไม่รับของสอบราคากองทั้ง ๔ รายดังกล่าว และจากการตรวจสอบเอกสารใบเสนอราคาและเอกสารประกอบใบเสนอราคา พบว่าคณะกรรมการเปิดของสอบราคากองทั้ง ๔ ราย ไม่ได้ลงลายมือชื่อในเอกสาร ดังกล่าวทุกแผ่น จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๒ (๑) นอกจากนี้ กรณีระยะเวลาในการยื่นราคากองทั้ง ๔ ราย เมื่อได้กำหนดระยะเวลาในการยื่นราคากองทั้ง ๔ ราย ไว้ในประกาศแล้ว จึงถือว่าระยะเวลาในการยื่นราคากองทั้ง ๔ ราย เป็นสาระสำคัญในการพิจารณาคุณสมบัติของผู้เสนอราคา เนื่องจากระยะเวลาดังกล่าวอาจทำให้เกิดข้อได้เปรียบเสียเปรียบในระหว่างผู้เสนอราคากองทั้ง ๔ ราย กัน หากระยะเวลาในการยื่นราคาน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในประกาศต้องถือว่าขาดคุณสมบัติ คณะกรรมการเปิดของสอบราคากองทั้ง ๔ ราย จึงต้องไม่รับพิจารณาราคาของผู้เสนอราคากองทั้ง ๔ ราย ทั้งนี้ ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค (กwp) ๐๔๐๘.๔/๑๐๔๔๔ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทราบดีอยู่แล้ว จึงต้องประกาศยกเลิกการสอบราคากองทั้ง ๔ ราย แต่ผู้ฟ้องคดีหาได้ดำเนินการดังกล่าวไม่ กลับไปมีการพิจารณาผลการเปิดของสอบราคากองทั้ง ๔ ราย นอกจานนี้ วันที่ ๒๘ กรกฏาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันเปิดของสอบราคากองทั้ง ๔ ราย คณะกรรมการเปิดของสอบราคากองทั้ง ๔ ราย ประกอบด้วย นางสุนันทา อิศวเรศตระกูล นายภักดี ตลึงจิตตร และนางเงعر แป้นสุวรรณ หรือทศพร้อม ได้มาทำหน้าที่เปิดของสอบราคากองทั้ง ๔ ราย ให้กับผู้เสนอราคากองทั้ง ๔ ราย ตามที่กำหนดไว้ ๑. บริษัท แจ๊ส คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด เสนอราคากองทั้ง ๔ ราย ๑,๗๔๓,๖๓๐ บาท และกำหนดยื่นราคากองทั้ง ๔ ราย ๙๐ วัน ๒. บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด เสนอราคากองทั้ง ๔ ราย ๑,๘๕๐,๐๐๐ บาท และกำหนดยื่นราคากองทั้ง ๔ ราย ๖๐ วัน ๓. นายพิชญา หรือพิทยา วรรณทอง เสนอราคากองทั้ง ๔ ราย ๑,๘๕๕,๐๐๐ บาท และกำหนดยื่นราคากองทั้ง ๔ ราย ๙๐ วัน และ ๔. ร้านไข่นุยพิคเจอร์ เสนอราคากองทั้ง ๔ ราย ๑,๘๕๕,๙๙๙ บาท และกำหนดยื่นราคากองทั้ง ๔ ราย ๙๐ วัน จากนั้น นายภักดีได้นำหลักเกณฑ์การพิจารณาให้คณะแนวที่ได้กำหนดไว้แล้วให้นางเงعرจัดพิมพ์ขึ้น

/จำนวน...

จำนวน ๕ หลักเกณฑ์ หลักเกณฑ์ละไม่เกิน ๑๐ คะแนน รวมแล้วไม่เกิน ๕๐ คะแนน มาให้คณะกรรมการเปิดของสอบราคាបิจารณาลงคะแนน ซึ่งจากการตีส่วนนางสุนันทา พยานบุคคล ให้ถ้อยคำว่า เมื่อคณะกรรมการเปิดของสอบราค่าแต่ละคนได้พิจารณาลงคะแนนให้กับ ผู้เสนอราคาทั้ง ๕ รายแล้วไม่สามารถตกลงกันได้ เนื่องจากพยานเห็นว่าร้านไข่นุยพิคเจอร์ ควรชนะการสอบราค่า เพราะมีความน่าเชื่อถือ มีความพร้อมของเอกสาร มีความเข้าใจเนื้อหาของงาน และพยานเคยเห็นผลงาน แต่นายภักดีเห็นว่าบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ควรชนะ การสอบราค่า เพราะนายภักดีแจ้งว่าเคยเห็นผลงานมาแล้ว ส่วนนางเกยร์ไม่มีความเห็น จึงตกลงกันว่า ให้แจ้งไปยังร้านไข่นุยพิคเจอร์ และบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด มานำเสนอรายละเอียด ข้อเสนอผลงานเพิ่มเติม ในวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๘ แต่ในวันดังกล่าว พยานไม่สามารถมารับฟัง การเสนอผลงานเพิ่มเติมได้ เนื่องจากติดราชการที่จังหวัดภูเก็ต โดยนายภักดีและนางเกยร์ได้จัดทำ บันทึกการเปิดของ ฉบับลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๘ ความว่า มีผู้ยื่นของสอบราค่า จำนวน ๕ ราย ได้ตรวจสอบคุณสมบัติถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ทั้ง ๕ ราย และคณะกรรมการเปิดของสอบราค่า ได้พิจารณาแล้วเห็นควรเรียกร้านไข่นุยพิคเจอร์ และบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด มานำเสนอ รายละเอียดข้อเสนองาน และเจรจาต่อรองราคาก่อนการทำประชามติพันธ์ ในวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๘ จากนั้นมีความเห็นให้บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด เป็นผู้ชนะการสอบราค่า เสนอต่อผู้ฟ้องคดี การพิจารณาของคณะกรรมการเปิดของสอบราค่าดังกล่าว จึงเป็นการกระทำที่มีขอบด้วยระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเอกสารสอบราคากำชับเลขที่ ๒/๒๕๖๘ แบบท้ายประกาศสอบราคานี้ ของบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และร้านไข่นุยพิคเจอร์ márับเอกสารการสอบราคาก่อนขายกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ ในประกาศสอบราคานี้ สำนับบริษัท แจส คอมมูนิเคชั่นส์ จำกัด และนายพิชญา หรือพิทยา วรรณทอง ไม่มีรายชื่อเป็นผู้รับเอกสารสอบราคานี้ และในการสอบราคากล่าวว่า บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ได้กำหนดยืนราคา ๖๐ วัน ถือว่าผิดเงื่อนไขอันเป็นสาระสำคัญในการยื่นของสอบราคานี้ ตามเอกสารสอบราคากำชับ ข้อ ๕.๒ ที่กำหนดให้ยืนราคาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ซึ่งคณะกรรมการเปิดของสอบราคากำชับ ต้องไม่รับพิจารณาหากผู้ยื่นของสอบราคานี้ ๕ ราย แต่คณะกรรมการเปิดของสอบราคากลับพิจารณาให้ผู้ยื่นของสอบราคานี้ ๕ ราย เป็นผู้มีคุณสมบัติถูกต้องครบถ้วน อีกทั้ง ในการดำเนินการเปิดของสอบราคานี้ ปรากฏว่าคณะกรรมการเปิดของสอบราคามิได้ลงลายมือชื่อ ในเอกสารใบเสนอราคาและเอกสารประกอบใบเสนอราคากลับทุกแผ่นของผู้เสนอราคาทั้ง ๕ ราย ให้เป็นหลักฐาน อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕๒ (๑) ประกอบกับนางสาวพนิดาและนายสุรเชษฐ์ได้พิจารณา บันทึกการนำเสนอ/เจรจาต่อรองราคาก่อนกำหนด ๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๘ แล้วให้ถ้อยคำสำคัญถ้อยคำว่า เมื่อประธานกรรมการเปิดของสอบราคามิมาปฏิบัติหน้าที่

/กรรมการ...

กรรมการเปิดของสอบราคาที่เหลืออยู่ไม่มีอำนาจพิจารณาคัดเลือกผู้เสนอราคารายไดฯ เพื่อเข้าเป็นผู้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช การพิจารณาของคณะกรรมการเปิดของสอบราคาจึงไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๕ ประกอบข้อ ๔๖ แต่นายภักดี แหล่งเกษรกลับดำเนินการเจรจาต่อรองกับบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และร้านไข่นุ้ยพิคเจอร์ ทั้งที่ไม่มีอำนาจพิจารณาคัดเลือกผู้เสนอราคารายไดฯ เพื่อให้เป็นผู้มีสิทธิเข้าทำสัญญา เนื่องจาก ระเบียบดังกล่าว ข้อ ๓๕ วรรคสอง กำหนดว่า เมื่อประธานกรรมการเปิดของสอบราคาไม่มาปฏิบัติหน้าที่ กรรมการเปิดของสอบราคาที่เหลืออยู่ไม่มีอำนาจพิจารณาผู้เสนอราคารายได เข้าเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ซึ่งผู้ฟ้องคดียอมทราบด้วยแล้วว่าการพิจารณาผลการสอบราคาดังกล่าว เป็นการกระทำที่มีขอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย การพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งจะต้องยกเลิกการสอบราคา แต่ผู้ฟ้องคดีหาได้ดำเนินการเข่นนั้นไม่ กลับพิจารณาอนุมัติตามที่คณะกรรมการเปิดของสอบราคเสนอ โดยผู้ฟ้องคดี ได้ทำสัญญาจ้างกับบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ในวงเงินค่าจ้างจำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเลขที่ ๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาที่จะไม่ปฏิบัติ ตามระเบียบดังกล่าว และเป็นการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมาย ประกาศศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช เรื่อง การสอบราคาจ้างด้านประชาสัมพันธ์ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เอกสารสอบราคจ้าง เลขที่ ๒/๒๕๔๘ แนบท้ายประกาศสอบราคา และหลักเกณฑ์ตามหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร (กwp) ๑๓๐๕/ว ๗๒๘๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ อันเป็นการใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นเหตุให้ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นส่วนราชการได้รับความเสียหาย การกระทำของผู้ฟ้องคดีซึ่งมีมูล ความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการห้ามประพฤติประโยชน์ อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติช่ำอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ วรรคสอง มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานร่วมกันเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์ใดๆ ให้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ หรือเจ้าของทรัพย์นั้น ฐานร่วมกันเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

/เพื่อให...

เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ฐานร่วมกันใช้อุบายหลอกลวง หรือกระทำการโดยวิธีอื่นใด เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือให้มีการเสนอราคาโดยผิดทาง และฐานร่วมกันเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใดๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคา อย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าเสนอราคารายได้ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา ต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบมาตรา ๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่ความผิด ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติตั้งกล่าว ได้ขาดอายุความแล้ว สิทธินำคดีอาญามาฟ้อง จึงระงับไปตามมาตรา ๓๙ (๖) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงให้ยุติ การดำเนินคดีอาญา กับผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานนี้ ทั้งนี้ แม้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ ๔๔๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ได้ดำเนินการ รวบรวมพยานเอกสารและสอบปากคำพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง และผลการสอบสวนปรากฏว่า กรณีกล่าวหาผู้ฟ้องคดีมีมูลเฉพาะกรณีเรียกร้องผลประโยชน์เป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นช่วงเวลา ก่อนลงนามในสัญญา และเป็นเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ระหว่างรอเบิกเงิน ส่วนข้อกล่าวหาอื่นไม่มีมูล และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใน การประชุมครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ได้เคยพิจารณาเรื่องนี้แล้วมีมติให้ส่งเรื่องไปให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ทางวินัยแล้วก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวนข้อเท็จจริงของจังหวัดนครศรีธรรมราช กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่า นายภัทร์ ตึงจิตตร ในฐานะกรรมการเปิดของสองบารา ช่วยเหลือให้ บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับศูนย์การห้องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช และผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมเรียกรับเงินจากนายธีระ เอกพันธ์ ผู้ถือหุ้น ของบริษัทดังกล่าว อันเป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใน การประชุมครั้งที่ ๔๔ – ๒๐/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๒ จึงมีมติรับไว้พิจารณา และในการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สามารถพิสูจน์ความผิด ทั้งทางวินัยและทางอาญาของผู้ฟ้องคดีได้ ไม่จำต้องผูกพันตามผลการสอบสวนของคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงแต่อย่างใด ส่วนที่คณะกรรมการได้ไต่สวนได้พิจารณากรณีกล่าวหาผู้ฟ้องคดีว่า เรียกรับเงินจากนายธีระแล้วเห็นว่าไม่ปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า มีการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ข้อกล่าวหาไม่มีมูล เห็นควรให้ข้อกล่าวหาตกไป นั้น ไม่มีผลกระทบ ต่อความชอบด้วยกฎหมายของมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เนื่องจากมีพฤติกรรมและองค์ประกอบ ของข้อกล่าวหาแตกต่างกัน คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผูกพันตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/จึงขอบคุณ...

จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกอบกับการพิจารณาเพื่อลงโทษทางวินัยมีกระบวนการ หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนการสอบสวนพิจารณาทางทางวินัยไว้โดยเฉพาะ ต่างจากการดำเนินคดีอาญา อีกทึ้งในคดีอาญา ศาลจะพิพากษาลงโทษจำเลยต่อเมื่อพยานหลักฐานปรากฏชัดเจนว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องของโจทก์จริง หากพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอหรือยังเป็น ที่น่าสงสัยว่าจำเลยกระทำความผิดอาญาหรือไม่ ศาลต้องยกประযุชน์แห่งความสงสัยให้จำเลย โดยพิพากษายกฟ้อง ฉะนั้น การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีจึงหาจات้องผูกพัน กับผลคดีอาญาแต่อย่างใดไม่ ดังนั้น แม้ศาลอุทธรณ์จะมีคำพิพากษายกฟ้องโจทก์ แต่เมื่อ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและมีมิติข้อมูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอน ที่กฎหมายกำหนดไว้โดยชอบแล้ว และฟังได้ว่าพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดทางวินัย อย่างร้ายแรง คำสั่งลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมติให้ยกอุทธรณ์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน นอกจากนี้ หากตีความว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจในการซื้อขายความผิดทางวินัยอื่นซึ่งมิใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏจากการไต่สวนพบว่า การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดกรรมเดียว รวมถึงการกระทำในส่วนที่เป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดทางวินัยฐานอื่นด้วย ก็จات้องแยกความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดทางวินัยฐานอื่นแจ้งให้ ผู้บังคับบัญชาดำเนินการในความผิดกรรมเดียวกัน หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีจะใช้สิทธิ์โต้แย้ง โดยนำคดีในการกระทำกรรมเดียวกันนั้นมาฟ้องต่อศาลปกครองอีกรั้งหนึ่ง ซึ่งการตีความ ตามนัยดังกล่าวมีผลเป็นการฝ่าฝืนหลักการของกฎหมาย อันเป็นการให้คู่กรณีเดียวกันฟ้องคดี ในประเด็นที่ได้รับนิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน จึงเป็นการฟ้องซ้ำ ต้องห้ามตามมาข้อ ๙๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ทั้งนี้ เทียบเคียงกับคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๒๐๒/๒๕๔๕ และในทางกลับกัน หากตีความว่าฟ้องศาลปกครองไม่ได้ ก็จะขัดต่อหลักนิติรัฐและการถ่วงดุลอำนาจ อีกทั้งการตีความ ในทำนองให้ดำเนินคดีโดยแยกฐานความผิดและแบ่งหน่วยงานสำหรับการไต่สวนพยานหลักฐาน ออกจากกัน ทั้งที่เป็นการกระทำกรรมเดียวกันนั้น ยังขัดกับหลักการห้ามดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำด้วย ดังนั้น จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจวินิจฉัยข้อมูลความผิดทางวินัย แก่ผู้ฟ้องคดีในฐานทุจริตและฐานความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องดังกล่าวได้ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่วินิจฉัยข้อมูลความผิดของผู้ฟ้องคดีจึงมีผลเป็นยุติและผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชา ของผู้ฟ้องคดีให้ด้องพิจารณาทางทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติ โดยมิอาจใช้ ดุลพินิจวินิจฉัยการกระทำของผู้ฟ้องคดีให้เป็นความผิดฐานอื่นได้ และไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ สสอบสวนทางวินัยอีก โดยให้อ้วกว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวน

/การสอบสวน...

การสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรืออ้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ฟ้องคดี ตามนัยมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายพิเศษโดยเฉพาะ ทั้งนี้ หากจะให้อ้วกว่าการไต่สวนและวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีผลมุกพันผู้บังคับบัญชาเฉพาะแต่กรณีกระทำการความผิดวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ส่วนการกระทำการความผิดฐานอื่นในมูลกรณีเดียวกัน ผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีกรังส์หนึ่ง ย่อมก่อให้เกิดความล่าช้าและอาจมีอุบัติเหตุประการอันเกี่ยวนึ่งกับพยานหลักฐานต่างๆ โดยเฉพาะพยานในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องเดียวกันอีกรังส์ ซึ่งอาจจะไม่ได้รับความร่วมมือและเกิดผลกระทบต่อความยุติธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ดังนั้น การสอบสวนกรณีมูลความผิดทางวินัยในกรณีผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการอันเป็นมูลที่นำไปสู่การดำเนินการทางวินัย ในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และฐานความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยได้ตามนัยคำพิพากษาของศาลปกครองนarc คดีหมายเลขแดงที่ บ. ๓๐/๒๕๖๑ และคดีหมายเลขแดงที่ บ. ๓๑/๒๕๖๑ ประกอบกับคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่วินิจฉัยว่า “เมื่อได้มีประกาศพระราชนครินทร์ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ขึ้นใช้บังคับ โดยมาตรา ๙๑ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน สำเนา อิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายใต้กฎหมายสิบวัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดี ต่อไป (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายใต้กฎหมายสิบวัน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป” กรณีจึงมีความชัดเจนในประเด็นที่ผู้รองขอศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะต้องวินิจฉัยคดีนี้ อีกต่อไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๑ จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดี อันเป็นการเน้นย้ำให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจในการไต่สวนและมีมติเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และเป็นกฎหมายที่บัญญัติให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไต่สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐไปในคราวเดียวกันทั้งทางอาญาและวินัย มิฉะนั้นแล้วกฎหมายคงไม่บัญญัติไว้

/ชัดเจนตั้งแต่...

ขัดเจนตั้งแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ อีกทั้งผลของการได้ส่วนและวินิจฉัยทางวินัยก็เพื่อมุ่งควบคุมการใช้อำนาจรัฐให้เกิดประสิทธิภาพและขัดปัญหาการคอร์รัปชั่นได้อย่างเด็ดขาด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ส่วนและมีมติชี้มูลว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการผลประโยชน์ อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน และฐานกระทำการอื่นใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๕ วรรคสอง มาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงชอบด้วยกฎหมาย มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่วินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี จึงมีผลเป็นบุตติและผูกพันต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีให้ต้องพิจารณาโดยทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติ อีกทั้งไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย หรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาตามนัยมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า แม้จะไม่มีกฎหมายบัญญัติให้การดำเนินการทางวินัยจะต้องถือตามผลการดำเนินคดีอาญา기ีตาม แต่ก็สามารถนำมาประกอบการพิจารณาได้ เนื่องจากศาลเป็นองค์กรกลางที่มีความเป็นอิสระ มีการรับฟังพยานหลักฐานตามระบบวิธีพิจารณา ประกอบกับคำพิพากษาของศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช และศาลอุทธรณ์ภาค ๘ มีเนื้อหาเกี่ยวพันกับคดีวินัยของผู้ฟ้องคดีโดยตรง ในประเด็นเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและความเสียหายอย่างร้ายแรงที่จะนำไปสู่ฐานความผิดหรือองค์ประกอบความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยศาลได้วินิจฉัยว่า คดีนี้มีไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสาม จำเลยที่ ๑ (ผู้ฟ้องคดี) จำเลยที่ ๒ นายภักดี ตลีงจิตรา และจำเลยที่ ๓ นางสาวเกษร แป้นสุวรรณ หรือทศพร้อม แสงหาประโยชน์ ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือไม่ปรากฏว่าทุจริต จำเลยทั้งสาม จึงไม่ได้กระทำการผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ประกอบกับการที่จำเลยทั้งสาม ทำผิดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ไม่ใช่ข้อสาระสำคัญอันทำให้

/คุณสมบัติ...

คุณสมบัติหรือเงื่อนไขถึงขนาดทำให้การสอบราคาต้องยกเลิกไป และการที่จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓
เสนอให้เรียกบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และร้านไข่นุ้ยพิคเจอร์ มาเจรจาต่อรอง ทำให้
การเสนอราคาปรับลดลง ทั้งไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ ได้แก้ไขราคาทำให้ส่วนราชการเสียหายอย่างไร
ทั้งพฤติกรรมที่ตัวแทนร้านไข่นุ้ยพิคเจอร์ขอตรวจสอบราคาในการสอบราคาตามเอกสาร จนไม่มี
ข้อสงสัยใดๆ ย่อมซึ่ให้เห็นว่าได้จัดให้มีการแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม และไม่ได้อีกอันนวย
แก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายได้ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา ดังนี้ แม้การกระทำของจำเลยทั้งสาม
จะเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ อยู่บ้าง ซึ่งเป็นเรื่อง
ที่จำเลยทั้งสามเสียงต่อโหวตทั่วไป แต่การกระทำดังกล่าวไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๑๕๗ และไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา
ต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมิใช่กรณีที่ศาลยินยอมให้กระทำการดังกล่าวมาประกอบ
โดยพิพากษาหากฟ้องแต่อย่างใด ดังนั้น หากนำคำพิพากษาในคดีอาญาดังกล่าวมาประกอบ
การพิจารณาจะเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมิได้มีเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือก่อให้เกิด
ความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจซื้อขายความผิด
ทางวินัยในความผิดฐานอื่นนอกจากฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น ตามนัยคำพิพากษาของ
ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๗/๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องแต่งตั้ง
คณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีในความผิดทางวินัยฐานอื่นๆ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็น
ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและได้มีโอกาสชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามขั้นตอน
และวิธีการที่กำหนดไว้ตามกฎหมายในขณะนั้น แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หาได้กระทำไม่ คำสั่งของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้พ้องคิดคิดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า การที่ผู้ยื่นของสอบราคา แม้จะไม่ได้ติดต่อขอรับเอกสารการสอบราคาเลย หรือติดต่อขอรับเอกสารภายหลังกำหนดระยะเวลาที่ส่วนราชการกำหนด ก็เป็นเรื่องส่วนได้เสียหรือประโยชน์ของผู้ยื่นของสอบราคาเองที่จะคำนวนราคาไม่ทำให้หน่วยราชการเสียหาย แต่กลับจะเปิดกว้างและส่งผลให้มีผู้เข้ายื่นของสอบราคามากขึ้นอันจะเป็นประโยชน์แก่หน่วยราชการมากกว่า จึงไม่ใช่เงื่อนไขสาระสำคัญที่ทำให้ผู้เข้ายื่นของสอบราคาขาดคุณสมบัติจนถึงขั้นต้องยกเลิกการสอบราคา ดังนั้น บริษัท スマาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด บริษัท เบิร์ดอยวิวส์ จำกัด ร้านไนนี้ยพิคเจอร์ และนายพิชญา วรรณทอง จึงสามารถยื่นของสอบราคาได้ส่วนกรณีที่บริษัท スマาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ยื่นราคาไม่ถึง ๘๐ วัน นั้น ระยะเวลากำหนดเวลา yin ราคาจะเป็นสาระสำคัญของสัญญาหรือไม่ ต้องพิจารณาเป็นเรื่องๆ ไป ว่าส่วนราชการสามารถทำสัญญากับผู้เสนอราคาได้ภายในกำหนดเวลา yin ราคาหรือไม่ แต่กรณีนี้เป็นเรื่องการจ้างโฆษณาโดยวิธีสอบราคา และผู้พ้องคิดได้ทำสัญญาว่าจ้างการประชาสัมพันธ์เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นระยะเวลาหลังเปิดของสอบราคาเพียง ๒๐ วัน จึงเห็นได้ว่า กำหนดเวลา yin ราคา ๖๐ วัน

/หรือ สอง วัน...

หรือ ๙๐ วัน ไม่เป็นข้อสาระสำคัญอันจะทำให้ผู้ยื่นของสอบราคากิดเงื่อนไขหรือขาดคุณสมบัติ แต่อย่างใด สำหรับความเสียหายที่เกิดจากผู้รับจ้างทำงานได้ไม่ตรงตามสัญญาจ้าง นั้น เมื่อคณะกรรมการตรวจการจ้างได้มีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีว่าผู้รับจ้างไม่ผ่านการตรวจรับงาน ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอความอนุเคราะห์ให้พิจารณา แต่งตั้งคณะกรรมการที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาผู้ล่าชองงานจ้าง ที่ผู้รับจ้างได้ส่งมอบหรือปรับลดวงเงินเพื่อเบิกจ่ายแก่ผู้รับจ้างต่อไป ซึ่งต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานและราคางาน และได้จ่ายเงินค่าจ้างให้กับผู้รับจ้างแล้ว จำนวน ๑,๔๗๐,๐๐๐ บาท ซึ่งปรับลดลงไป ๔๓๐,๐๐๐ บาท จากวเงิน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเดิม ความเสียหายนี้เป็นผลโดยตรงจากการกระทำของผู้รับจ้าง แต่ก็ได้มีการปรับลดวงเงินไปตามความเหมาะสมของราคางานและปริมาณงาน ที่จะตรวจรับได้ไปแล้ว ส่วนการพิจารณาผลการสอบราคา นั้น คณะกรรมการเปิดของสอบราคานี้ได้พิจารณาเพียงราคานี้เสนอเท่านั้น แต่มีเกณฑ์ในการพิจารณาโดยการให้คะแนน จำนวน ๕ เกณฑ์ เกณฑ์ละไม่เกิน ๑๐ คะแนน คือ ๑. คุณสมบัติของผู้เสนอราคา ๒. ความพร้อมของเอกสาร ๓. ความเข้าใจเนื้อหาของงาน ๔. ราคานี้เสนอ และ ๕. ความน่าเชื่อถือและผลงาน เป็นที่ประจักษ์ อีกทั้งส่วนราชการก็มีข้อสงวนสิทธิ์ที่ไม่จำต้องซื้อหรือจ้างจากผู้เสนอราคาต่ำสุด เสนอไป จะต้องตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคา ใบเสนอราคา แคตตาล็อก หรือแบบรูป และรายการละเอียด แล้วคัดเลือกผู้เสนอราคาที่ถูกต้องตามเงื่อนไขในเอกสารสอบราคา จากนั้น ก็จะมาพิจารณาคัดเลือกพัสดุหรืองานจ้างของผู้เสนอราคาที่มีคุณภาพ และคุณสมบัติ เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ซึ่งในท้ายที่สุดก็เลือกบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ที่เสนอราคา ต่ำสุดจากการต่อรองราคระหว่างบริษัทดังกล่าว กับร้านเข่นยุพิคเจอร์ (ไม่ใช่การเสนอราคาใหม่) ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้นำคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช คดีหมายเลขแดงที่ ๘๙๐/๒๕๖๐ ในประเด็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๖๒/๒๕๖๑ ในประเด็นความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ มาประกอบการพิจารณา หั้งที่คำพิพากษา ดังกล่าวมีความเกี่ยวพันกับคดีวินัยซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ยื่นเข้าในจำนวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำคำพิพากษาในคดีอาญามาประกอบการพิจารณา ก็จะเห็นว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีเจตนาทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการที่จะนำไปสู่ ฐานความผิดวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจซั่มหลักความผิดทางวินัย ในความผิดฐานอื่นนอกจากฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น ทั้งนี้ ตามนัยคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๔

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีเหตุอันควรสงสัยจากการสอบถามข้อเท็จจริงของจังหวัดครรชีธรรมราชว่า นายภักดี ตั้งจิต ในฐานะกรรมการเปิดซองสอบราคา มีพฤติกรรมกระทำการแก่ไขราคาน้ำที่เสนอของบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด เพื่อช่วยเหลือให้บริษัทดังกล่าวเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับศูนย์การห้องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดครรชีธรรมราช และผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมเรียกรับเงินจากบริษัทดังกล่าว อันเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ประชุมจังหวัดมีมติรับไว้พิจารณา โดยแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ซึ่งคณะกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่ปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอให้รับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการผิดตามข้อกล่าวหา ไม่มีมูล เห็นควรให้ข้อกล่าวหานี้ตกไป ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ได้มีความเห็นและมติไปตามนั้น ยอมหมายความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีเหตุอันควรสงสัยในประเด็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ดังนั้น การไต่สวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้เพิ่มเติมจึงต้องถือว่าเป็นการไต่สวนโดยมิชอบ ซึ่งสอดคล้องกับคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๔๘ ที่วินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัยในความผิดฐานอื่นนอกจากฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น ส่วนคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๑/๒๕๖๑ นั้น ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีโดยไม่ได้รับอนุญาตในประเด็นที่ร้องขอ เพียงแต่เมื่อมีกฎหมายใหม่ออกมาจึงไม่มีเหตุที่จะต้องวินิจฉัย ประกอบกับแม้จะไม่มีกฎหมายบัญญัติให้การดำเนินการทางวินัยจะต้องถือตามผลการดำเนินคดีอาญาถูกต้อง แต่ก็สามารถนำมาประกอบการพิจารณาได้ เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค ๘ ได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำการโดยทุจริตและไม่ได้ก่อความเสียหายให้แก่ส่วนราชการ และผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก ส่วนความผิดตามมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งการกระทำการของผู้ฟ้องคดียังไม่เข้าองค์ประกอบความผิดดังกล่าว นอกจากนี้ การรับฟังข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นฝ่ายกล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการผิด ภาระการพิสูจน์ย่อมตกอยู่กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่ผู้ฟ้องคดีพิจารณาจากรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ประกอบคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้วยังไม่เห็นข้อเท็จจริงใดที่จะพิสูจน์ได้ว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง กล่าวคือ ไม่มีข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอที่จะเป็นฐานในการออกคำสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงได้ ซึ่งการทุจริตนั้นจำต้องอาศัยเจตนาพิเศษ คือ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบ สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ผู้ฟ้องคดีหรือผู้อื่นได้ประโยชน์อะไร และเกิดความเสียหายอย่างไร โดยสรุปการกระทำการของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำการผิดพลาดเล็กน้อยที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเคร่งครัด อีกทั้งการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวไม่ปรากฏว่าก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือมีเจตนาทุจริต เป็นเพียงการไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการเท่านั้น ซึ่งเกิดจากข้อจำกัดหลายประการ เช่น จำนวนบุคลากร ความรู้ความสามารถในการจัดซื้อจัดจ้าง และระยะเวลา โดยมีเหตุผล ความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นทันภายในปีงบประมาณ หากไม่รีบเร่ง ดำเนินการอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ซึ่งผู้ฟ้องคดีต้องใช้ดุลพินิจซึ่งน้ำหนักระหว่างประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับกับความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๓ และมาตรา ๙๔ ได้บัญญัติไว้ชัดเจนถึงหน้าที่ของผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนว่า เมื่อได้รับสำนวนรายงานการไต่สวนชี้มูล ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งหากมิได้ดำเนินการอย่างใด ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นกระทำการผิดวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบทรึข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาหนึ่นฯ หน่วยงานที่ได้รับสำนวนรายงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่มีอำนาจวินิจฉัยฐานความผิดเป็นอย่างอื่น นอกจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ชี้มูลความผิดมาแล้ว มีเพียงอำนาจในการสั่งลงโทษทางวินัย อย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงตามสำนวนการไต่สวนชี้มูล เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ชี้มูลความผิด ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการรวมอยู่ด้วย โดยในทางปฏิบัติ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับรายงานและสำนวนไต่สวนชี้มูล ความผิดทางวินัยจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะมีการสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายในขณะที่ได้รับเรื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และแม้ว่าคำพิพากษา ของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ ๐. ๑๐๓๗/๒๕๔๘ จะวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนชี้มูลความผิดทางวินัยเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ท่านนั้น ที่จะให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวน ทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แต่กรณีนี้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ชี้มูลว่าผู้ฟ้องคดี มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งมีโทษทางวินัย คือ ไล่ออกจากราชการ ดังนั้น เมื่อดำเนินการไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานนี้ฯ ได้อีก เนื่องจากผู้ฟ้องคดีพ้นจากสภาพความเป็นข้าราชการแล้ว ตามมาตรา ๑๐๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับ สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑/ล ๒๘๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๒ วินิจฉัยว่า เมื่อถูกสั่งไล่ออกจากราชการแล้ว จึงไม่มีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนอีกต่อไป และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ ไม่มีบทบัญญัติหรือข้อกำหนดให้

/อำนาจผู้บังคับบัญชา...

อำนาจผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะดำเนินการเพื่อสั่งให้ผู้ซึ่งออกจากราชการไปแล้วออกจากราชการอีกขั้นหนึ่งได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งมีผลผูกพันองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ วินิจฉัยและยุติแล้วให้เป็นประการอื่นได้ และสิทธิในการอุทธรณ์ถูกจำกัดให้อุทธรณ์ได้เฉพาะดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ทั้งนี้ ตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ พ. ๒๐/๒๕๖๐ และคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ได้วินิจฉัยไว้ในทำนองเดียวกันว่า การชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีผลผูกพันองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ วินิจฉัยและยุติแล้วให้เป็นประการอื่นได้ ประกอบกับหนังสือสำเนาเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๔/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ แจ้งเวียนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ข้อ ๑.๒ กำหนดให้การลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรลงโทษได้ออกจากราชการ นอกจากนี้ แม้ในกรณีของผู้ฟ้องคดี ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ ได้มีคำพิพากษายกฟ้องในฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ ก็ตาม แต่การลงโทษทางวินัยแตกต่างกับการลงโทษทางอาญา โดยในคดีอาญาดังกล่าว ศาลจะพิพากษางานลงโทษจำเลยได้ต่อเมื่อพิพากษานักกฎหมายชัดเจนว่าจำเลยกระทำการผิดตามฟ้องจริง หากพิพากษานักกฎหมายไม่เพียงพอหรือยังเป็นที่น่าสงสัยว่าจำเลยกระทำการผิดหรือไม่ ศาลจะต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลย โดยพิพากษายกฟ้อง ส่วนการลงโทษทางวินัยนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะมิได้กระทำการผิดอาญา แต่หากการกระทำนั้นเป็นความผิดทางวินัยแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจตามกฎหมายที่จะลงโทษทางวินัยได้ ทั้งนี้ ตามนัยคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๔๔/๒๕๖๐

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การเพิ่มเติมว่า ขออภัยนั่นตามคำให้การและให้การเพิ่มเติมว่า คำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดีไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามบทบัญญัติมาตรา ๑๙ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ซึ่งบัญญัตินิยามไว้ว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาหรือมีพฤติกรรมที่ประพฤติประพฤติการณ์ประพฤติแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

/การทุจริต...

การทุจริตแห่งชาติว่า ได้กระทำการอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การถอดถอนจากตำแหน่ง การดำเนินคดีอาญา การขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือการดำเนินการทางวินัย ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนในการกระทำ ดังกล่าวด้วย และนิยาม “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด ในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติกรรมที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่า มีตำแหน่งหรือหน้าที่หักที่ตนไม่ได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีในฐานความผิดทางวินัยตามนัยมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเดียวกัน ซึ่งบทบัญญัติมาตราดังกล่าวได้แยก กระบวนการดำเนินการทางวินัยและทางอาญาแยกต่างหากจากกัน โดยมิได้กำหนดให้ต้องมี มูลความผิดทางอาญา ก่อนแล้วจึงจะสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ อีกทั้งมาตรา ๘๑ (๑) ก็มิได้บัญญัติว่า จะต้องมีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น เนื่องจาก หากความผิดตามที่ถูกกล่าวว่าเป็นความผิดทางวินัยซึ่งเป็นการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ รวมอยู่ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ย่อมมีอำนาจที่จะดำเนินการได้ส่วนและวินิจฉัยชี้มูลความผิด ที่พิจารณาได้ตามแนวบรรทัดฐานคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง ที่ อ. ๕/๒๕๔๒ ที่วินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจที่จะฟังข้อเท็จจริง จากกระบวนการไต่สวนมาวินิจฉัยชี้มูลความผิดฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ โดยไม่จำต้องแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมหรือไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และความเห็นคณะกรรมการกรุณาฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๕๘/๒๕๔๑ ที่วินิจฉัยว่า มูลความผิดทางวินัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้มีความหมายเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น อีกทั้ง คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ วินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไต่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง นั้น ต้องฟังเป็นที่ยุติ เนื่องจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้โดยครบถ้วนแล้ว ประกอบกับกรณีคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๔๘ นั้น ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งรับคำขอพิจารณาคดีใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว คดีอยู่ระหว่าง การพิจารณาของศาลปกครองกลาง คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวจึงผูกพัน เฉพาะผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นคู่ความในกระบวนการพิจารณาเท่านั้น ไม่อาจรับฟัง

/มาตดอำนาจ...

มาตัดอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ ซึ่งคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.บ. ๔๙/๒๕๖๒ ได้วินิจฉัยว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติ หน้าที่ราชการโดยจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติ ระเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๙ คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามการชี้มูล ความผิดของผู้ร้องสอด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) และคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่ง ที่ขอบด้วยกฎหมาย ซึ่งถือเป็นบรรทัดฐานว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจใจส่วนข้อเท็จจริง และชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่น หาใช่มีอำนาจใจส่วนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิด เฉพาะความผิดทางวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น นอกจากนี้ กระบวนการพิจารณา เพื่อลงโทษทางวินัยมีกระบวนการ หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย ไว้โดยเฉพาะ ต่างหากจากการดำเนินคดีอาญา อีกทั้งในคดีอาญา ศาลจะพิพากษาลงโทษจำเลย ต่อเมื่อพยานหลักฐานปรากฏชัดเจนว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องของโจทก์จริง หากพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอหรือยังเป็นที่น่าสงสัยว่า จำเลยกระทำความผิดอาญาหรือไม่ ศาลต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลย โดยพิพากษายกฟ้อง ประกอบกับคำพิพากษา ของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๗/๒๕๔๗ วินิจฉัยว่า ผลการลงโทษทางวินัย และผลการลงโทษทางอาญา จำต้องมีผลไปในทางเดียวกัน เพราะกระบวนการพิจารณา ทางวินัยและทางอาญา มีความแตกต่างกัน การรับฟังพยานหลักฐานก็แตกต่างกัน ทั้งการมืออยู่ ของพยานหลักฐาน และการให้ถ้อยคำหรือการเบิกความของพยานอาจมีความแตกต่างกันได้ จึงไม่จำต้องรอผลการพิจารณาทางอาญา ก่อนแต่อย่างใด ดังนั้น การดำเนินการทางวินัย แก่ผู้ฟ้องคดี จึงหาจำต้องผูกพันกับผลคดีอาญาแต่อย่างใดไม่ และแม้ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ จะมีคำพิพากษายกฟ้องโจทก์ แต่เมื่อการใจส่วนข้อเท็จจริงและมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้โดยชอบแล้ว และฟังได้ว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง คำสั่งลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงขอบด้วยกฎหมายเข่นกัน

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบ คำแกลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แกลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คัดค้านคำให้การ และคำให้การเพิ่มเติมแล้ว

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งท้องที่ยวและกีฬา จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดผู้อุทกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำเนินการท่องเที่ยวและกีฬาและนันหนนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชได้อ้อนุมัติวงเงินบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันหนนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช รับผิดชอบจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว “ไหว้พระธาตุ พิลาสมเมืองลุง มุ่งทะเลตรัง” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีคำสั่งศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันหนนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ ๓๗/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบราคาจัดจ้างงานประชาสัมพันธ์โครงการดังกล่าว โดยแต่งตั้งนายเนติบัญชร ขุนรักษ์ เป็นคณะกรรมการรับของสอบราคา แต่งตั้งนางสุนันทา อิศวเรศตระกูล นายภักดี ตึงจิตรา และนางเกยร แป้นสุวรรณ เป็นคณะกรรมการเปิดของสอบราคา จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีประกาศศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันหนนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การสอบราคาจ้างด้านประชาสัมพันธ์ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว “ไหว้พระธาตุ พิลาสมเมืองลุง มุ่งทะเลตรัง” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้ขอรับเอกสารสอบราคาตั้งแต่วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ กำหนดระยะเวลาอีนของสอบราคาได้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘ และกำหนดเปิดของสอบราคา ในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ พร้อมแนบเอกสารสอบราคาจ้าง เลขที่ ๒/๒๕๔๘ กำหนดรายละเอียดว่า ผู้เสนอราคาจะต้องเสนอกำหนดยืนราคาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน นับแต่วันเปิดของสอบราคา หากผู้เสนอราคารายได้ยืนของราคาไม่มีถูกต้อง จะไม่รับพิจารณาของผู้เสนอราคายืนนั้น โดยผู้เสนอราคาก็ต้องยืนของเสนอราคาในระหว่างวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เท่านั้น เมื่อพ้นกำหนดยืนของสอบราคาแล้ว จะไม่รับของสอบราคาโดยเด็ดขาด และศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันหนนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช จะไม่พิจารณาของผู้เสนอราคาก็โดยไม่มีการผ่อนผัน รวมทั้งในกรณีที่ไม่ปรากฏชื่อผู้เสนอราคายืนนั้นในบัญชีผู้รับเอกสารสอบราคาหรือในหลักฐานการรับเอกสารสอบราคา ห้าม กรรมการรับและเปิดของสอบราคา จะทำการเปิดของสอบราคาในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ตั้งแต่เวลา ๑๐ นาฬิกา เป็นต้นไป ปรากฏว่า มีผู้มาขอรับเอกสารสอบราคา จำนวน ๕ ราย คือ บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และบริษัท เบิร์ตอาลีวิวส์ จำกัด มาขอรับเอกสารสอบราคาในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ร้านไข่น้ำยี่พิคเจอร์ และห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส.ที.เอฟ.บิสซิเนส กรุ๊ป มากขอรับเอกสารสอบราคา ในวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ต่อมา วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘ มีผู้ยืนของสอบราคา จำนวน ๓ ราย คือ (๑) บริษัท แจ๊ส คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด (๒) บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และ (๓) ร้านไข่น้ำยี่พิคเจอร์ ส่วนนายพิชญา หรือพิทยา วรรณทอง มาอีนของสอบราคาด้วย

/แต่กรรมการ...

แต่กรรมการรับของสอบราคาไม่รับของสอบราคาไว้ เนื่องจากเอกสารไม่ครบ และได้ให้ นายพิชญาลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกการรับของ จำนวน วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ปรากฏว่า มีของสอบราคา จำนวน ๔ ช่อง ได้แก่ (๑) บริษัท แจ็ส คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด เสนอราคา ๑,๗๔๓,๖๓๐ บาท และกำหนดยืนราคา ๙๐ วัน (๒) บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด เสนอราคา ๑,๘๕๐,๐๐๐ บาท และกำหนดยืนราคา ๖๐ วัน (๓) นายพิชญา หรือพิทยา วรรณทอง เสนอราคา ๑,๘๘๕,๐๐๐ บาท และกำหนดยืนราคา ๙๐ วัน และ (๔) ร้านไข่นุ้ยพิคเจอร์ เสนอราคา ๑,๙๙๕,๙๙๙ บาท และกำหนดยืนราคา ๙๐ วัน แต่คณะกรรมการเปิดของสอบราคาไม่สามารถตกลงกันได้ เนื่องจาก มีความเห็นไม่ตรงกัน นายภักดีและนางเกษรจึงได้จัดทำบันทึกการเปิดของสอบราคา ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ เสนอผู้ฟ้องคดีว่า เห็นควรเรียบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และร้านไข่นุ้ยพิคเจอร์ มาดำเนินการรายละเอียด ข้อเสนอของ และเจรจาต่อรองในการทำประชาสัมพันธ์ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มี หนังสือศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ กก ๐๒๐๒.๓๑/๔๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๘ แจ้งให้บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และร้านไข่นุ้ยพิคเจอร์ มาดำเนินการรายละเอียด ข้อเสนอของ และเจรจาต่อรองในการทำประชาสัมพันธ์ ในวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ในวันดังกล่าว ประธานกรรมการเปิดของสอบราคาไม่มาปฏิบัติหน้าที่ นายภักดีและนางเกษรจึงได้ดำเนินการเจรจาต่อรองแล้วจัดทำบันทึกการเจรจาต่อรองราคา การประชาสัมพันธ์ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ เสนอผู้ฟ้องคดีว่า เห็นควรให้บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด เป็นผู้ชนะการนำเสนอเจรจาต่อรองราคากำไรของประชาสัมพันธ์ ผู้ฟ้องคดีพิจารณาแล้ว อนุมัติตามที่เสนอ จากนั้น ได้ทำสัญญาจ้างบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ตามสัญญาเลขที่ ๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๘ ในวงเงินค่าจ้างจำนวน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งหลังจากทำงานแล้วเสร็จ และส่งมอบงานแล้ว จังหวัดนครศรีธรรมราชได้จ่ายเงินค่าจ้างให้แก่บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด เป็นเงินจำนวน ๑,๗๗๐,๐๐๐ บาท ตามผลการพิจารณาของคณะกรรมการประเมินผลงานและราคางาน แต่ในระหว่างนั้น นายธีระ เอกพันธ์ ผู้ถือหุ้นหรือกรรมการของบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด มีหนังสือร้องเรียนผู้ฟ้องคดีและคณะกรรมการตรวจสอบการจ้าง ต่อศูนย์ดำรงธรรม จังหวัดนครศรีธรรมราช ว่ามีการเรียกร้องผลประโยชน์ กลั่นแกล้ง และมีลักษณะเลือกปฏิบัติและใช้คุลปินจที่ไม่เป็นธรรม ต่อผู้รับจ้าง ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชจึงมีคำสั่งจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ ๙๘๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ต่อมากองบัญชาติ คณะกรรมการสืบสวนฯ ได้มีหนังสือ ที่ นศ (บค) ๐๐๑๖.๕/- ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ รายงานผลการสืบสวน ข้อเท็จจริงต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช ว่ามีมูลเหตุทางกรณีที่กล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดี เรียกร้องเงินก้อนลงนามในสัญญา จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อส่งมอบงานจ้างระหว่าง รอเบิกเงินอีกจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ประกอบกับการกระทำการของบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ผู้ฟ้องคดีและนายภักดี เป็นการกระทำที่เข้าข่ายเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด

/เกี่ยวกับ...

เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชจึงได้มีหนังสือจังหวัดนครศรีธรรมราช ลับ ที่ นศ (บค.) ๐๐๑๖.๕/๖๒๔ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา และได้มีคำสั่งจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ ๖๐/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งที่ ๑๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้มีหนังสือสำนักงานแรงงานจังหวัดนครศรีธรรมราช ลับ ที่ นศ ๐๐๗๒/๓๔๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๐ รายงานผลการสอบสวนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช ว่าผู้ฟ้องคดีมีได้กระทำผิดวินัยแต่อย่างใด

สำหรับการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๙๕ - ๒๐/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๒ มีมติรับเรื่องไว้พิจารณา และได้มีคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๒๗๙/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนต่อมา คณะกรรมการอนุกรรมการไต่สวน ที่ ๑๘๙/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๒ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีประกาศกำหนดระยะเวลาการยื่นของเอกสารสอบราคาในวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ซึ่งห่างกันเพียง ๓ วัน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร (กwp) ๑๓๐๕/ว ๗๒๘๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่กำหนดหลักเกณฑ์ว่า “วันปิดการรับซองสอบราคาจะต้องกำหนดห่างจากวันเริ่มต้นการรับซองสอบราคาไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน” และในการเสนอราคารั้งนี้ไม่มีผู้เสนอราคารายใด มีคุณสมบัติถูกต้องครบถ้วน ผู้ฟ้องคดีจึงต้องทำการประกาศยกเลิกการสอบราคา แต่ผู้ฟ้องคดี หาได้ดำเนินการตั้งกล่าวไม่ กลับให้มีการพิจารณาผลการเปิดซองสอบราคาต่อไป อีกทั้งในการพิจารณาผลการเปิดซองสอบราคา คณะกรรมการเปิดซองสอบราคาได้กระทำการเจรา ต่อรองราคาและพิจารณาคัดเลือกบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ให้เป็นผู้มีสิทธิเข้าทำสัญญา ทั้งที่ไม่มีอำนาจกระทำได้ เนื่องจากประชานกรรมการเปิดซองสอบราคาไม่ได้อยู่รวมในการดำเนินการผู้ฟ้องคดียื่นทราบดีอยู่แล้วว่าการพิจารณาผลการสอบราคาดังกล่าวเป็นการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมาย และมีขอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องยกเลิกการสอบราคาในโครงการดังกล่าว แต่หาได้ดำเนินการเช่นนั้นไม่ กลับพิจารณาอนุมัติตามที่คณะกรรมการเปิดซองสอบราคาเสนอ โดยผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างกับบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว ไม่ปฏิบัติตามประกาศศูนย์การห้องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒ เรื่อง การสอบราคาจ้างด้านประชาสัมพันธ์ และเอกสารสอบราคาจ้าง เลขที่ ๒/๒๕๔๒ แนบท้ายประกาศสอบราคา รวมทั้งไม่ปฏิบัติตาม

/หลักเกณฑ์...

หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร (กwp) ๑๓๐๕/ว ๗๒๙๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ อันเป็นการใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่เพื่อสงวนหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นเหตุให้ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นส่วนราชการได้รับความเสียหาย พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรืออนนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการห้ามประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๓ วรรคสอง มาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีมูลความผิดทางอาญาตามมาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๖๘ – ๗๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการได้เสนอ จากนั้น ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๗/๒๖๖๐ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีกับพวกต่อมา อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ มีมติให้ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ลับ ที่ ๓๐๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งตั้งกล่าวจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำวินิจฉัย เรื่องคำที่ ๕๗๑๐๘๓ เรื่องแดงที่ ๐๐๕๕๑๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และได้มีหนังสือคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ที่ นร ๑๐๑๐.๓.๓/๖๑ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

ส่วนการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๘๙๐/๒๕๖๐ ว่า จำเลยที่ ๑ (ผู้ฟ้องคดี) นายภกต ตึงจิตรา จำเลยที่ ๒ และนางสาวเกษตร แป้นสุวรรณ หรือศพร้อม จำเลยที่ ๓ มีความผิดตามพระราชบัญญัติฯ ด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ จำเลยที่ ๓ มีความผิด

/ตามประมวล...

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๙๖ จำเลยทั้งสามอุทธรณ์คำพิพากษาต่อมา ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ มีคำพิพากษามีอวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๒๖๒/๒๕๖๑ พิพากษากลับให้ยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ลับ ที่ ๓๐๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๘ ที่ลงโดยไม่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่องดำที่ ๕๘๑๐๘๓ เรื่องแดงที่ ๐๐๕๕๑๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่ให้ยกอุทธรณ์และเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๐๙ - ๒ - ๓๑/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๗๔ - ๒ - ๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ รวมทั้งให้คืนสิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมาย

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ลับ ที่ ๓๐๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๘ ที่ลงโดยไม่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่องดำที่ ๕๘๑๐๘๓ เรื่องแดงที่ ๐๐๕๕๑๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่ยกอุทธรณ์ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดกรณีที่กล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ดังใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการ หากประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน และฐานกระทำการอื่นใดอันได้เชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหรือไม่ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีดังกล่าวมีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น มาตรา ๒๕๐ วรรคหนึ่ง บัญญติว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑)... (๓) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป ร่วมด้วยผู้ดูแล กระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

/หรือความผิด...

หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเห็นสมควรดำเนินการด้วย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑)... (๓) トイ่ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่วมประดิษฐ์ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม มาตรา ๘๘ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๘๔ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การトイ่ส่วน ข้อเท็จจริง มาตรา ๙๑ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. トイ่ส่วนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหานั้นเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า มีมูลความผิดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๒ (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติกรรมแห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงาน และเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวน ทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วย การบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้นฯ แล้วแต่กรณี จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ข้อกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจトイ่ส่วน และวินิจฉัยซึ่งมูลความผิดทางวินัยหรือทางอาญาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หมายถึงเฉพาะข้อกล่าวหา ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเท่านั้น และโดยที่ประมวลกฎหมายอาญา ได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการไว้ในภาค ๒ ลักษณะ ๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๔๗ ถึงมาตรา ๑๖๖ และได้บัญญัติถึงองค์ประกอบ และโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมไว้ในลักษณะ ๓ หมวด ๒

/มาตรา ๒๐๐...

มาตรา ๒๐๐ ถึงมาตรา ๒๐๕ ดังนั้น ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม จึงเป็นมูลความผิดทางอาญา ส่วนความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ถือเป็นมูลความผิดทางวินัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจหน้าที่ในการໄต่ส่วนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น โดยไม่อาจໄต่ส่วนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานอื่นได้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายธีระ เอกพันธ์ ผู้ถือหุ้นหรือกรรมการของบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด มีหนังสือร้องเรียนผู้ฟ้องคดีและคณะกรรมการตรวจการซึ่งต่อศูนย์ดำรงธรรม จังหวัดนครศรีธรรมราชว่า มีการเรียกร้องผลประโยชน์ กลั่นแกล้ง และมีลักษณะเลือกปฏิบัติและใช้คุณพินิจที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้รับจ้าง ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาคณะกรรมการสืบสวนฯ รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชว่า มีมูลเฉพาะกรณีที่กล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีเรียกร้องเงินก้อนลงนามในสัญญา จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อส่งมอบงานจ้างระหว่างรอเบิกเงินอีกจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ประกอบกับการกระทำของบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ผู้ฟ้องคดีและนายภักดี เป็นการกระทำที่เข้าข่ายเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชจึงได้ส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา ต่อมาคณะกรรมการได้ส่วนได้รับงานการໄต่ส่วนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๐๘ - ๒ - ๑๗/๒๕๔๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๔ - ๒ - ๕/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๔ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีประกาศกำหนดระยะเวลาการยื่นของเอกสารสอบราคาในวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ซึ่งห่างกันเพียง ๓ วัน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ ๙๙ (กwp) ๑๓๐๕/ว ๑๒๖๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่กำหนดหลักเกณฑ์ว่า “วันปิดการรับซองสอบราคาจะต้องกำหนดห่างจากวันเริ่มต้นการรับซองสอบราคาไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน” และในการเสนอราคาครั้งนี้ไม่มีผู้เสนอราคารายได้มีคุณสมบัติถูกต้องครบถ้วน ผู้ฟ้องคดีจึงต้องทำการประการศึกษาเลิกการสอบราคา แต่ผู้ฟ้องคดีหาได้ดำเนินการดังกล่าวไม่ กลับให้มีการพิจารณาผลการเปิดซองสอบราคาต่อไป อีกทั้งในการพิจารณาผลการเปิดซองสอบราคา คณะกรรมการเปิดซองสอบราคาได้กระทำการเจรจาต่อรองราคา และพิจารณาด้วยกันโดยบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ให้เป็นผู้มีสิทธิเข้าทำสัญญา ทั้งที่ไม่มีอำนาจกระทำได้ เนื่องจากประธานกรรมการเปิดซองสอบราคาไม่ได้อยู่ร่วมในการดำเนินการผู้ฟ้องคดียื่อมทราบดีอยู่แล้วว่าการพิจารณาผลการสอบราคาดังกล่าวเป็นการกระทำที่มีขอบเขตจำกัด เนื่องจากกฎหมาย และมีขอบเขตจำกัดโดยรับสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องยกเลิกการสอบราคาในโครงการดังกล่าว แต่หาได้ดำเนินการเช่นนั้นไม่ กลับพิจารณาอนุมัติตามที่คณะกรรมการเปิดซองสอบราคาเสนอ

/โดยผู้ฟ้องคดี...

โดยผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างกับบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว ไม่ปฏิบัติตามประกาศศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การสอบราคาจ้างด้านประชาสัมพันธ์ และเอกสารสอบราคาจ้าง เลขที่ ๒/๒๕๔๘ แบบท้ายประกาศสอบราคา รวมทั้งไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ ๙๖ (กwp) ๑๓๐๕/ว ๗๒๘๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒ อันเป็นการใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นเหตุให้ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นส่วนราชการได้รับความเสียหาย พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานไม่ดังใจปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการห้ามประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติช่ำอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ วรรคสอง มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีมูลความผิดทางอาญาตามมาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๖๙๙ – ๗๑/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๘ พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบตามที่คณะอนุกรรมการให้ส่วนเสนอ จากนั้น ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๓๗/๒๑๖๐ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๘ แจ้งปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้นที่จะผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีให้ต้องสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีตามการชี้มูลนั้น และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำเนาของการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ตีส่วนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานกระทำการอื่นได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติช่ำอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นความผิดวินัยฐานอื่น อันมิใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมาย

/กรณีจึงไม่ต้อง...

กรณีจึงไม่ต้องด้วยมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว
มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ชี้มูลความผิดวินัยผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานดังกล่าว จึงไม่ผูกพัน
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่จะต้องพิจารณา
สั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะถือเอกสารรายงาน
การไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย
ของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ทางวินัยขึ้นเพื่อทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติว่าผู้ฟ้องคดีกระทำ
ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
ตามมาตรา ๘๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้
ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและได้มีโอกาสชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา
ตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่
ราชการตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้มูลความผิด และการลงโทษเหมาะสมกับกรณีแห่งความผิดหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ซึ่งใช้บังคับในขณะที่ผู้ฟ้องคดีมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาตรา ๘๒ วรรคสาม
บัญญัติว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น^๑
ได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
และมาตรา ๑๐๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกจากงาน หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควร
ลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออกจากงาน ทั้งนี้
ภายใต้บังคับวรรคสอง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๓๓
วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนผู้ได้มีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการ
อยู่ก่อนวันที่บัญญัติในลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือน
ในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจ
สั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
ที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลดโทษหรือ^๒
ให้ออกจากราชการให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้เว้นแต่... และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๕ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีเมื่อถึง^๓
กำหนดเวลาการเปิดซองสอบราคา หรือรับซองประกวดราคาแล้วประธานกรรมการยังไม่มา

/ปฏิบัติหน้าที่...

ปฏิบัติหน้าที่ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการในเวลาอันนั้น โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่เฉพาะข้อ ๔๒ (๑) หรือข้อ ๔๙ แล้วแต่กรณี แล้วรายงานประธานกรรมการซึ่งหัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งเพื่อดำเนินการต่อไป ข้อ ๔๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า คณะกรรมการเปิดซองสอบราคา มีหน้าที่ดังนี้ (๑) เปิดซองใบเสนอราคา และอ่านแจ้งราคา พร้อมบัญชีรายการเอกสารหลักฐานต่างๆ ของผู้เสนอราคาทุกราย โดยเปิดเผย ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด และตรวจสอบรายการเอกสารตามบัญชีของผู้เสนอราคาทุกราย แล้วให้ กรรมการทุกคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ในใบเสนอราคาและเอกสารประกอบใบเสนอราคากลาง (๒) ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคา ในเสนอราคา แคตตาล็อก หรือแบบรูปและรายละเอียด แล้วคัดเลือกผู้เสนอราคาที่ถูกต้องตามเงื่อนไขในเอกสารสอบราคา (๓) พิจารณาคัดเลือกพัสดุ หรืองานจ้างของผู้เสนอราคาที่ถูกต้องตาม (๒) ที่มีคุณภาพและคุณสมบัติเป็นประโยชน์ ต่อทางราชการ และเสนอให้ซื้อหรือจ้างจากรายที่คัดเลือกไว้แล้ว ซึ่งเสนอราคาน้ำดื่ม ข้อ ๔๒ วรรคสาม กำหนดว่า ถ้ามีผู้เสนอราคาเท่ากันหลายราย ให้เรียกผู้เสนอราคាតั้งกล่าวมาขอให้ เสนอราคามาใหม่พร้อมกันด้วยวิธียื่นของเสนอราคา

ข้อเท็จจริงรับฟังว่า หลังจากผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้อนุมัติวงเงิน งบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช รับผิดชอบจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ โครงการส่งเสริม การท่องเที่ยว “ไห้วพระธาตุ พิลาสมเมืองลุง มุ่งทะเตตรัง” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้ท่องคิด จึงมีคำสั่งศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ ๓๗/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบราคาจัดจ้างงานประชาสัมพันธ์ โครงการดังกล่าว โดยแต่งตั้งนายเนติบัญชร ขุนรักษ์ เป็นคณะกรรมการรับซองสอบราคา แต่งตั้ง นางสุนันทา อิศวเรศตระกูล นายภัคติ ตลึงจิตร และนางเกษร แป้นสุวรรณ เป็นคณะกรรมการ เปิดซองสอบราคา จากนั้น ผู้ท่องคิดได้มีประกาศศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การสอบราคาจ้างประชาสัมพันธ์ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว “ไห้วพระธาตุ พิลาสมเมืองลุง มุ่งทะเตตรัง” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้ขอรับเอกสารสอบราคาได้ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ กำหนดระยะเวลาอีนของสอบราคาได้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๘ และกำหนดเปิดซองสอบราคา ในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ พร้อมแนบ เอกสารสอบราคาจ้าง เลขที่ ๒/๒๕๔๘ ที่กำหนดรายละเอียดว่า ผู้เสนอราคากำต้องเสนอ กำหนดยืนราคาไม่น้อยกว่า ๘๐ วัน นับแต่วันเปิดซองสอบราคา หากผู้เสนอราคารายได้ ยืนของสอบราคาไม่ถูกต้อง คณะกรรมการรับและเปิดซองสอบราคาจะไม่รับพิจารณาราคา ของผู้เสนอราคารายนั้น โดยผู้เสนอราคากำต้องยืนของเสนอราคain ในระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม

/๒๕๔๘...

๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เท่านั้น เมื่อพ้นกำหนดยื่นของสอบราคากล่าวจะไม่รับของสอบราคายโดยเด็ดขาด และศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช จะไม่พิจารณาราคาของผู้เสนอราคาโดยไม่มีการผ่อนผัน รวมทั้งในกรณีที่ไม่ปรากฏชื่อผู้เสนอราคาอย่างนั้นในบัญชีผู้รับเอกสารสอบราคาหรือในหลักฐานการรับเอกสารสอบราคา ทั้งนี้ กรรมการรับและเปิดของสอบราคาก็ทำการเปิดของสอบราคainวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ตั้งแต่เวลา ๑๐ นาฬิกา เป็นต้นไป เห็นว่า การออกประกาศสอบราคaj้างในส่วนที่กำหนดระยะเวลาอย่างสอบราคata ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ มีระยะเวลาเพียง ๔ วัน จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การรับและเปิดของสอบราคata ตามหนังสือ สำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร (กwp) ๑๓๐๕/ว ๗๒๘๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒ ข้อ ๑.๒ ที่กำหนดว่า การกำหนดวันเริ่มต้นการรับของสอบราคainวันที่ประกาศเผยแพร่ การสอบราคata ระเบียนสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๔๑ (๑) และให้ ผู้เสนอราคายื่นของสอบราคata ได้จนถึงวันปิดการรับของสอบราคata ซึ่งวันปิดการรับของสอบราคata ดังกล่าวจะต้องกำหนดห่างจากวันเริ่มต้นการรับของไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน สำหรับการสอบราคata ภายในประเทศ ทั้งเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาขอรับเอกสารสอบราคaraห่างวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ไม่มีผู้มาขอรับเอกสารสอบราคata ผู้ฟ้องคดีชอบที่จะยกเลิกการสอบราคata กลับให้หรือยินยอมให้คณะกรรมการสอบราคaj้างดำเนินการต่อไป ซึ่งข้อเท็จจริง ปรากฏต่อมาว่า มีผู้มาขอรับเอกสารสอบราคata จำนวน ๔ ราย คือ บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และบริษัท เปิร์ตอัยวิวส์ จำกัด มาขอรับเอกสารสอบราคainวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ร้านไข่นุยพิคเจอร์ และห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส.ที.เอฟ.บิสซิเนส กรุ๊ป มาขอรับเอกสารสอบราคata ในวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘ อันเป็นการรับของสอบราคataโดยกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ ในประกาศ ต่อมาวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ มีผู้ยื่นของสอบราคaj้างจำนวน ๓ ราย คือ (๑) บริษัท แจ๊ส คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด (๒) บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และ (๓) ร้านไข่นุยพิคเจอร์ ส่วนนายพิชญา หรือพิทยา วรรณทอง ไม่ยื่นของสอบราคada ด้วย แต่กรรมการรับของสอบราคata ไม่รับของสอบราคaiไว้ เนื่องจากเอกสารไม่ครบ และได้ให้นายพิชญาลงลายมือชื่อไว้ในบันทึก การรับของ โดยบริษัท แจ๊ส คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด และนายพิชญา ไม่มีรายชื่อเป็นผู้ขอรับเอกสารสอบราคataแต่อย่างใด ดังนั้น การยื่นของสอบราคaj้างทั้ง ๒ รายดังกล่าว จึงไม่เป็นไปตามเอกสารสอบราคaj้างแบบท้ายประกาศสอบราคata ข้อ ๖.๓ (๑) คือ เป็นผู้ที่ไม่มีรายชื่อเป็นผู้รับเอกสารสอบราคata แต่ได้มาอยู่ในของสอบราคata ทั้งในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันเปิดของสอบราคata กลับปรากฏว่ามีของสอบราคata จำนวน ๔ ชอง ได้แก่ (๑) บริษัท แจ๊ส คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด เสนอราคata ๑,๗๔๓,๖๓๐ บาท และกำหนด

/ยืนราค...

ยืนราคา ๙๐ วัน (๒) บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด เสนอราคา ๑,๙๕๐,๐๐๐ บาท และกำหนดยืนราคา ๖๐ วัน (๓) นายพิชญา หรือพิทยา วรรณทอง เสนอราคา ๑,๙๔๕,๐๐๐ บาท และกำหนดยืนราคา ๙๐ วัน และ (๔) ร้านไข่นุ้ยพิคเจอร์ เสนอราคา ๑,๙๘๘,๙๙๙ บาท และกำหนดยืนราคา ๙๐ วัน ซึ่งคณะกรรมการเปิดของสอบราคาที่มิได้ลงลายมือชื่อกำกับ ในใบเสนอราคาและเอกสารประกอบใบเสนอราคารอบทุกແน່ນ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๒ (๑) ในส่วนของ คณะกรรมการเปิดของสอบราคา นั้น ไม่สามารถตกลงกันได้ เนื่องจากมีความเห็นไม่ตรงกัน ว่าจะเลือกผู้เสนอราคารายใด นายภักดีและนางเกษรจึงได้จัดทำบันทึกการเปิดของสอบราคา ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ เสนอผู้ฟ้องคดีว่า เห็นควรเรียกบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และร้านไข่นุ้ยพิคเจอร์ มานำเสนอรายละเอียด ข้อเสนองาน และเจรจาต่อรองราคา ในการรับจ้างทำประชาสัมพันธ์ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือศูนย์การห้องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ กก ๐๒๐๒.๓๑/๔๖๖ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ แจ้งให้บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และร้านไข่นุ้ยพิคเจอร์ มานำเสนอรายละเอียด ข้อเสนองาน และเจรจา ต่อรองราคาในการรับจ้างทำประชาสัมพันธ์ ในวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ โดยในวันดังกล่าว ประธานกรรมการเปิดของสอบราคาไม่มาปฏิบัติหน้าที่ กรรมการเปิดของสอบราคาที่เหลืออยู่ ย่อมไม่มีอำนาจพิจารณาคัดเลือกผู้เสนอราคารายใดเข้าเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามข้อ ๓๕ วรรคสอง ของระเบียบดังกล่าว แต่นายภักดีและนางเกษรกรรมการเปิดของสอบราคา ได้ดำเนินการเจรจาต่อรองแล้วจัดทำบันทึกการเจรจาต่อรองราคากับประชาสัมพันธ์ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๘ เสนอผู้ฟ้องคดีว่า เห็นควรให้บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด เป็นผู้ชนะ การนำเสนอ/เจรจาต่อรองราคากับประชาสัมพันธ์ ผู้ฟ้องคดีพิจารณาแล้วอนุมัติให้ดำเนินการ ตามเสนอ และได้ทำสัญญางานบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ตามสัญญาเลขที่ ๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ ในวงเงินค่าจ้างจำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท กรณีจึงเห็นว่า แม้ส่วนราชการ ไม่จำต้องซื้อหรือจ้างจากผู้เสนอราคាត่ำสุดเสมอไป ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการเป็นสำคัญก็ตาม แต่การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือศูนย์การห้องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ กก ๐๒๐๒.๓๑/๔๖๖ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ แจ้งให้ร้านไข่นุ้ยพิคเจอร์ และบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด มานำเสนอรายละเอียด ข้อเสนองาน และเจรจาต่อรองราคากับประชาสัมพันธ์ ซึ่งทั้ง ๒ รายดังกล่าวเป็นผู้เสนอราคากลุ่มเป็นลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๒ ตามลำดับ และต่อมา ผู้ฟ้องคดีพิจารณาแล้วอนุมัติให้บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด เป็นผู้ชนะการนำเสนอ/เจรจา ต่อรองราคากับประชาสัมพันธ์ตามที่กรรมการเปิดของสอบราคาเสนอ และได้ทำสัญญา เลขที่ ๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ โดยไม่ปรากฏว่าเหตุใดคณะกรรมการเปิดของสอบราคา จึงไม่คัดเลือกให้บริษัท แจ๊ส คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้เสนอราคากลุ่มเป็นผู้ชนะ

/การเสนอรา...

การเสนอราคาในครั้งนี้ นอกจากนั้น บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ยังมาขอรับเอกสารสอบราคาในวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ซึ่งพ้นกำหนดระยะเวลาขอรับเอกสารสอบราคา คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ทั้งยังกำหนดยืนราคา ๖๐ วัน ผิดเงื่อนไขตามเอกสารสอบราคาจ้าง เลขที่ ๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ข้อ ๕.๒ และข้อ ๖.๓ (๓) ที่กำหนดให้ราคาที่เสนอจะต้องเสนอกำหนดยืนราคาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน นับแต่วันเปิดของสอบราคา โดยสำนักงานศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัด นครศรีธรรมราช จะไม่พิจารณาราคาของผู้เสนอราคาโดยไม่มีการผ่อนผัน อีกทั้งระยะเวลาอ้างอิงราคา ของผู้เสนอราคนั้น เป็นสาระสำคัญในการพิจารณาคุณสมบัติของผู้เสนอราคา เนื่องจากระยะเวลา ดังกล่าวอาจทำให้เกิดข้อได้เปรียบเสียเปรียบในระหว่างผู้เสนอราคากัน การยืนราคน้อยกว่า ที่กำหนดไว้ในประกาศจึงถือว่าขาดคุณสมบัติ คณะกรรมการเปิดของสอบราคาจะต้องไม่รับพิจารณา ราคาของผู้เสนอราคารายนั้น ทั้งนี้ ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ลับ ที่ กค (กwp) ๐๔๐๔.๔/๑๐๔๔๙ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ นอกจากนี้ การที่คณะกรรมการเปิดของสอบราคาได้พิจารณา โดยให้คะแนน จำนวน ๕ เกณฑ์ เกณฑ์ละไม่เกิน ๑๐ คะแนน คือ ๑. คุณสมบัติของผู้เสนอราคา ๒. ความพร้อมของเอกสาร ๓. ความเข้าใจเนื้อหาของงาน ๔. ราคาที่เสนอ และ ๕. ความน่าเชื่อถือ และผลงานเป็นที่ประจักษ์ ล้วนแต่เป็นเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นมาเอง โดยไม่อาจบ่งชี้ได้ว่าพัสดุ หรืองานจ้างของผู้เสนอราคាត่ำสุดไม่มีคุณภาพ และคุณสมบัติเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ หรือไม่อย่างไร กรณีจึงไม่สอดคล้องกับข้อ ๔๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การสอบราคาจ้างไม่ถูกต้องตามกฎหมายทุกข้อตอน ส่งผลให้ไม่มีผู้เสนอราคารายได้มีคุณสมบัติถูกต้องครบถ้วน ผู้ฟ้องคดีซึ่งมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ การดำเนินการจัดจ้างในครั้งนี้จึงชอบที่จะดำเนินการยกเลิกการสอบราคา แต่ผู้ฟ้องคดี กลับพิจารณาและเห็นชอบอนุมัติตามที่กรรมการเปิดของสอบราคาเพียงสองคนที่เหลืออยู่เสนอ และได้ทำสัญญาจ้างบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ซึ่งมีใช้ผู้เสนอราคាត่ำสุด กรณีจึงเป็นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม และแม้ตามทางการได้ส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเรียกรับ ผลประโยชน์ใดๆ จากบริษัทหรือผู้ที่เกี่ยวข้องตามที่ผู้ร้องเรียนกล่าวอ้างก็ตาม แต่การที่ผู้ฟ้องคดี ไม่ดำเนินการยกเลิกการสอบราคาดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นการดำเนินการโดยมีเจตนาเพื่อให้ บริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ได้รับประโยชน์ที่มีควรได้จากการเข้าทำสัญญากับศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช พฤติกรรมและการกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

/ที่ใช้เป็น...

ทำให้เป็นการกระทำผิดพลาดเพียงเล็กน้อยที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัด โดยอ้างข้อจำกัด เกี่ยวกับจำนวนบุคลากร ความรู้ความสามารถในการจัดซื้อจัดจ้าง และระยะเวลาในการใช้งบประมาณ เพื่อจงใจหรือละเว้นที่จะไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เรื่อง สอบราคาจ้างประชาสัมพันธ์ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว “ไหวพระธาตุ พิลาสมเมืองลุง มุ่งทะเลตรัง” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ และเอกสารสอบราคาจ้าง เลขที่ ๒/๒๕๔๘

ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติว่าการกระทำการของผู้ฟ้องคดีมีมูล เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมาย และไม่มีผลผูกพัน ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาไม่อนาจถือ รายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้มีอำนาจสั่งลงโทษจึงไม่อนาจออกคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้นำรายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งได้มีมติดังกล่าวมาพิจารณา และมีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ลับ ที่ ๓๐๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๘ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ อันเป็นคำสั่งลงโทษทางวินัยตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิด และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานดังกล่าว ก็เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเข่นกัน

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า พฤติการณ์และการกระทำการของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ໄต่สวนข้อเท็จจริงและมีมติชี้มูลว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อันเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/ตามมาตรา ๑๙...

ตามมาตรา ๑๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๗/๒๑๖๐ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๘ แจ้งปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งต้องพิจารณาสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ซึ่งปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ต่อมา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในภาระคดีที่ ๑/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๘ มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ลับ ที่ ๓๐๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๘ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ลับ ที่ ๓๐๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๘ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีคำวินิจฉัยเรื่องคำที่ ๕๙๑๐๐๘๓ เรื่องแตงที่ ๐๐๕๕๑๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เนพาส่วนที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว คำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการในส่วนนี้จึงชอบด้วยกฎหมาย แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ในความผิดฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ซึ่งเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังที่ได้วินิจฉัยไว้แล้วก็ตาม แต่ไม่ทำให้ผลของคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่สั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งโทษไล่ออกจากราชการเป็นโทษสูงสุดของโทษทางวินัย ศาลจึงไม่จำต้องพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งในส่วนอื่นที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อีก

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเคยถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ ๖๐/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งที่ ๑๕๔/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๐ มาแล้ว ผลการสอบสวนปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำผิดวินัย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กลับมีเหตุอันควรสงสัยจากการสอบสวน

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงของจังหวัดนครศรีธรรมราชว่า กรรมการเปิดของสอบราคามีพฤติการณ์แก้ไขราคาที่เสนอของบริษัท スマาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด อันเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีมติรับไว้พิจารณา ต่อมา คณะกรรมการต่อส่วนพิจารณาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานไม่เพียงพอรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดตามข้อกล่าวหา ข้อกล่าวหาไม่มีมูลเห็นควรให้ข้อกล่าวหาข้อตกลงไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่มีเหตุอันควรสงสัย การต่อส่วนข้อเท็จจริง ประเด็นอื่นเพิ่มเติมจึงถือว่าเป็นการต่อส่วนโดยมิชอบ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามความเห็นของคณะกรรมการต่อส่วนย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ผูกพันกับมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน นั้น เห็นว่า การสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี ตามคำสั่งจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ ๒๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม โดยคำสั่งที่ ๑๕๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๐ เป็นกรณีที่ผู้แทนของบริษัท スマาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ร้องเรียนผู้ฟ้องคดีและคณะกรรมการตรวจสอบการจ้าง ต่อศูนย์ดำรงธรรม จังหวัดนครศรีธรรมราช ว่ามีการเรียกร้องผลประโยชน์ กลั่นแกล้ง และมีลักษณะเลือกปฏิบัติ และใช้คุลพินิจที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้รับจ้าง คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่ามีมูลเฉพาะ กรณีที่กล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีเรียกร้องเงินก่อนลงนามในสัญญา จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และมีอสังหาริมทรัพย์จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท สำหรับคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำการใดก็ตามที่ได้รับฟังได้ว่า เรียกรับเงินจากตัวแทนของบริษัท スマาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า จากการต่อส่วนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการต่อส่วนไม่ปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอให้รับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการใดก็ตามที่ได้รับฟังได้ว่า ข้อกล่าวหาไม่มีมูล เห็นควรให้ข้อกล่าวหาข้อตกลงไป เช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นคนละกรณีกับการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการยกเลิกการสอบราคากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่าเป็นการดำเนินการโดยมีเจตนาเพื่อให้ผู้เสนอราคารายได้รายหนึ่งได้ประโยชน์ที่มิควรได้ในการเข้าทำสัญญากับศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดนครศรีธรรมราช พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะมีมติชี้มูลความผิดฐานอื่น นอกจากความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๑๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติประกอบธงธงนุญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำการใดก็ตามที่ได้รับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๓

/ที่ชี้มูล...

ที่ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงชอบด้วยกฎหมาย ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดี พังไม่ขึ้น

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราชมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๘๙๐/๒๕๖๐ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา ต่อมาศาลอุทธรณ์ภาค ๘ มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๒๖๒/๒๕๖๑ พิพากษากลับให้ยกฟ้องซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ที่จะนำไปสู่ฐานความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงไม่มีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะเป็นฐานในการออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เห็นว่า การดำเนินคดีอาญา กับการดำเนินการทางวินัยมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน โดยในการดำเนินคดีอาญา มีวัตถุประสงค์ที่จะควบคุมแก้ไขมิให้บุคคลกระทำการอันกฎหมายบัญญัติว่า เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ โดยนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมาย และโทษทางอาญา มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล การรับฟังพยานหลักฐานเพื่อลดโทษผู้กระทำผิดทางอาญา จึงต้องรับฟังพยานหลักฐานโดยปราศจากข้อสงสัย มิใช่นั้นแล้ว ต้องยกประโยชน์ให้แก่ความสงสัยให้ผู้ต้องหาหรือจำเลย แต่ในการดำเนินการทางวินัย อันเป็นมาตรการที่มุ่งจะป้องปราમิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามตามที่กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด รวมทั้งข้อบัญญัติของทางราชการกำหนดไว้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาและเบียบวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เป็นผู้เหมาะสมและสมควรแก่ความไว้วางใจของสาธารณะที่จะใช้อำนาจรัฐในการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน จึงเป็นอำนาจตามกฎหมายของผู้บังคับบัญชา ที่จะดำเนินการทางวินัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ดังนั้น ใน การดำเนินการทางวินัย หากเห็นว่ามีหลักฐานอันเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติกรรมซึ่งอยู่ในข่ายการกระทำผิดวินัยตามที่กฎหมายกำหนดไว้จริง ผู้บังคับบัญชา ก็มีอำนาจที่จะพิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหา นั้นได้ การดำเนินการทางอาญา และการดำเนินการทางวินัยจึงแตกต่างกัน ประกอบกับเมื่อพิจารณาเหตุผลที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ วินิจฉัยว่า จำเลยที่ ๑ (ผู้ฟ้องคดี) ไม่ได้กระทำความผิดอาญา เนื่องจากเห็นว่า เมื่อไม่ปรากฏว่า จำเลยทั้งสามและห้าประโยชน์ที่มีคราวได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือไม่ปรากฏว่า ทุจริต จำเลยทั้งสามจึงไม่ได้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๓ ประกอบกับการที่จำเลยทั้งสามทำผิดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ใช้ข้อสาระสำคัญอันทำให้คุณสมบัติหรือเงื่อนไขถึงขนาดทำให้การสอบราคาต้องยกเลิกไป และการที่จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ เสนอให้เรียกบริษัท สมาร์ท มัลติมีเดีย จำกัด และร้านไข่นุยพิคเจอร์ มาเจรจาต่อรอง ทำให้การเสนอราคาปรับลดลง ทั้งไม่ปรากฏว่า จำเลยที่ ๒ ได้แก้ไขราคามาให้ส่วนราชการเสียหายอย่างไร จึงพิพากษากลับให้ยกฟ้อง นั้น ถือเป็นเพียง

/กรณีที่...

กรณีที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ วินิจฉัยเกี่ยวกับผลของการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งแตกต่างไปจากการซื้อขายความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัย กรณีจึงไม่อาจนำมารับฟังว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวมีได้เจตนาทุจริตได้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่เข้า

พิพากษายกฟ้อง

นายไพบูลย์ บุญเกิด^๑
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

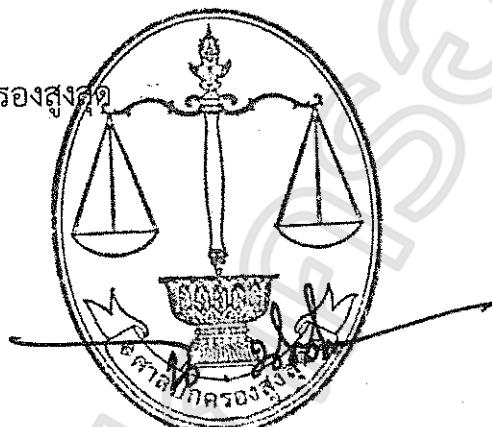
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายชั่งทอง โวกาศศิริวิทย์
ตุลาการหัวหน้าศาลปกครองสูงสุด

นายจักริน วงศ์กุลฤทธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายฉัตรชัย นิติภักดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวิษะ ขอบแต่ง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แพลงคดี : นางสาวกิงกานุจัน คุณสุทธิ์

มีบันทึกประisanศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ พ.บ. ๒๗/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่
/๒๕ ได้ทำคำพิพากษาโดย นายชั่งทอง โ渥าสศิริวิทย์ ตุลาการหัวหน้าคณะ
ศาลปกครองสูงสุด นายจักริน วงศ์กุลฤทธิ์ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด และนายไพบูล
บุญเกิด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่าง
คำพิพากษา แต่เนื่องจากนายชั่งทอง โ渥าสศิริวิทย์ นายจักริน วงศ์กุลฤทธิ์ และนายไพบูล
บุญเกิด พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้
จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวราพร วิชรุตพิชัย)
ประธานศาลปกครองสูงสุด